

Cròniques del món

EL TEMPS

El matrimoni Kirchner ha declarat la guerra al grup editor del diari Clarín.

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

Guerra als mitjans a l'Argentina. “Clarín menteix”. Aquesta llegenda va empaperar la ciutat de Buenos Aires durant la campanya per les legislatives del 28 de juny passat. Tot i que sense signar, darrere els cartells hi havia els grups afins al govern de Cristina Fernández, que s’afegien als atacs que el seu marit, l’ex-president Néstor Kirchner, llançava als mitjans contra el conglomerat de mitjans més gran del país. El matrimoni Kirchner va perdre aquestes eleccions, però la guerra contra Clarín no s’acabà. Només l’últim mes, l’executiu ha afavorit la ruptura del contracte que unia l’Associació del Futbol Argentí (AFA) amb una subsidiària del grup per a la transmissió dels partits de la lliga, un negoci amb guanys anuals de 55 milions d’euros. Quan el grup encara no havia acabat d’assimilar el cop, el Comitè Federal de Radiodifusió va frenar la fusió de Cablevisión i Multicanal, les dues operadores de televisió per cable de Clarín que acaparen gairebé el 50% d’un mercat amb prop de 3 milions d’abonats. L’operació havia estat aprovada el 2007 per la Comissió de Defensa de la Competència. Però la gran aposta del govern contra el grup Clarín és al Congrés, on es debat una nova llei de mitjans audio-visuals que canviarà per sempre l’escenari mediàtic del país. El projecte haurà de reemplaçar la llei de mitjans vigent, aprovada durant la dictadura militar (1976-1983) i reformada per Carlos Menem (1989-1999) per permetre l’ingrés d’operadores estrangeres i la creació dels multimèdia. Entre més punts, la nova norma limita la quantitat de freqüències de ràdio i televisió que pot tenir en concessió una

mateixa companyia i obre l’espectre a la participació igualitària entre privats, l’estat i organitzacions de la societat civil. El punt més conflictiu és el que permet a les telefòniques, com ara Telefónica d’Espanya, a participar del negoci de la televisió paga, dominat pel grup Clarín.

Si l’oficialisme destaca el caràcter “descentralitzador” de la norma, l’oposició acusa al govern d’operar en perjudici d’una sola empresa. El director de relacions externes del grup, Jorge Rendo, ha dit que la nova llei constitueix “un intent de disciplinar i fer callar mitjans que no encaixen en la lògica binària del kirchnerisme”. Sigui com sigui, es tracta d’una guerra entre gegants. El conglomerat, controlat per l’argentina GC Domini i amb participació de la nord-americana Goldman Sachs, és amo del diari que dona nom al grup, el de màxima circulació de Llatinoamèrica. Posseeix també Canal 13, una de les emissores capdavanteres de televisió oberta, a més de quatre senyals a l’interior, les dues companyies de TV per cable, una agència de notícies i les dues emissors de ràdio de més audiència.

RABAT ■ Erena Calvo

L’oportuna’ visita de l’Acnur a Tinduf. Feia 33 anys que un alt comissionat de Nacions Unides (ONU) per als Refugiats no trepitjava l’àrid desert algerià per conèixer directament la situació dels milers de saharauís que poblen des de fa més de tres dècades els campaments de refugiats de Tinduf, a Algèria.

El portuguès Antonio Guterres va estripar les cartes la setmana passada i feu de Tinduf la seva segona aturada dins d’una ronda que va començar a Alger i que el va portar també fins al Marroc i el Sàhara Occidental; a Al-Aiun, considerada la capital administrativa.

El pas de Guterres pels campaments de refugiats era “llargament esperat” i la seva arribada en aquest moment ha estat “molt oportuna”, en opinió de Brahim Galli, ambaixador de la República Àrab Saharauí Democràtica (RASD) a Algèria.

Tal com recorda Galli, podrien reprendre’s en poc temps les negociacions al si

de Nacions Unides i cal no oblidar que l’Acnur hi faria un “paper molt important”, si s’arribés a una solució negociada, en la resituació del refugiat”.

Després del seu pas pels campaments, on Guterres es va trobar amb el primer ministre i el president saharauí, el portuguès va qualificar de “dramàtica” la situació dels refugiats. Punt en què coincideix el ministre de Cooperació saharauí, Salek Bava, per a qui l’Acnur, “sens dubte”, podria fer molt més pel seu poble. Dóna una dada: el programa dels refugiats als campaments de Tinduf és el més feble del món, econòmicament.

Aquesta era una de les reivindicacions dels saharauís als campaments, una de les qüestions que volien posar sobre la taula: la retallada de les ajudes internaci-

EL TEMPS

Els campaments de Tinduf han estat oblidats durant més de tres dècennis per l’Acnur.

onals d’un 58% des del 2004. Demanen a més, més mitjans per a millorar el sistema educatiu, més recursos sanitaris i una dotació alimentària que permeti a la població de sobreviure d’una manera més digna.

També que es millori el programa gestionat per l’Acnur i que organitza visites perquè puguin trobar-se membres de famílies separats pel mur. Un programa que, segons Galli, no funciona perquè el Marroc “té blocats milers d’expedients”.

Guterres, que comptava entre els seus objectius la supervisió d’aquest programa, va remarcar que estan disposats a discutir amb els saharauís per respondre de la millor forma possible a les seves necessitats i va assegurar que canalitzar més ajudes als refugiats de Tinduf és una de les seves tasques pendents, però no oblidades.

Països Catalans

Tretze trànsfugues relleven el PP del govern de Benidorm

Els dotze regidors ex-socialistes de Benidorm. Agustín Navarro –americana blava i ulleres– serà el nou alcalde. Maite Iraola, mare de Leire Pajín, és la quarta per l'esquerra.

VALÈNCIA ■ Víctor Maceda

El 24 de juny, diada de les fogueres, el regidor del PP José Bañuls va anunciar que abandonava el grup popular i que esdevenia regidor no adscrit. Des d'aquell moment, ni un sol dia no s'ha deixat de parlar de la possibilitat que

hi haguera una moció de censura a la capital turística del País Valencià, perquè justament era l'acta de Bañuls, que desequilibrava l'empat a dotze escons emanat de les eleccions municipals del 2007.

Al capdavant hi ha hagut cap més

eixida. La topada entre el regidor trànsfuga i l'equip de govern –bastant dividit entre campsistes i zaplanistes– era absoluta, i de fet a les votacions sempre hauria sortit victoriosa l'oposició. Comptat i debatut, els dotze regidors socialistes signaven dijous de la setmana passada la petició d'una moció de censura, moció que no han estat capaços d'evitar ni el PP –que sembla que va oferir sucosos rèdits a alguns socialistes– ni tampoc el PSPV-PSOE –el secretari general de país, Jorge Alarte, hi era contrari, fins al punt que va cridar a capítol l'agrupació local i la direcció provincial alacantina, propera a Leire Pajín–; Zapatero mateix va mostrar-se oposat a la moció.

La morbositat estava en la presència de Maite Iraola, mare de Pajín, al grup municipal. I també en el passat del municipi: Eduardo Zaplana accedí el 1991 a l'alcaldia gràcies a la trànsfuga socialista Maruja Sánchez. Va ser el primer pas d'una trajectòria meteòrica i de la depressió al socialisme benidormer, que acumulava divuit anys a l'oposició.

La moció, que segurament es debatrà el dia 22, ha implicat la baixa del PSOE dels dotze regidors, entre els quals Iraola. S'han avançat a les mesures que hauria pres Alarte. Pajín ja no comparteix carnet amb la mare, doncs.

Una diada més reivindicativa

Barcelona ■ Redacció

Enguany, l'Onze de Setembre sembla que ha recuperat l'empenta reivindicativa de fa uns quants anys. La sentència del Tribunal Constitucional espanyol i les peculiars decisions judicials sobre el referèndum sobiranista d'Arenys de Munt van atiar l'ambient reivindicatiu de la diada. Una diada que va començar, en l'àmbit institucional, amb la tradicional recepció oferta als diversos representants de la societat civil al Parlament de Catalunya. Enguany, però, convertida

en un acte d'homenatge al president de la Generalitat, Francesc Macià, ara que fa 150 anys del seu naixement. L'acte va comptar amb la intervenció dels ex-presidents Jordi Pujol i Pasqual Maragall, i també amb la del president José Montilla.

A banda les tradicionals ofrenes al monument de Rafael Casanova i l'acte institucional al passeig dels Til·lers del parc de la Ciutadella, a Barcelona, enguany es va convocar una manifestació unitària impulsada per les diverses

Monument a Rafael Casanova.

plataformes independentistes i sobiranistes, sota el lema "Som una nació, volem un estat propi".

A la jornada també es va celebrar la desena Festa de la Llibertat, amb la fira d'entitats dels Països Catalans.